

[Økonomi- og budgetministeren.]

en bestemmelse, der giver økonomi- og budgetministeren bemyndigelse til, for så vidt angår pensioner efter tjenestemandspensionsloven af 1969, i lighed med den ordning, der gælder for pensioner efter de tidligere pensionslove, i enkelte tilfælde at regulere samordningsfradraget.

Forslaget har været forhandlet med tjenestemændenes centralorganisationer.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget med de dertil hørende bemærkninger, skal jeg anbefale lovforslaget til folketingets velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.

Af *Lone Nielsen* til ministeren for foreningsbekæmpelse:

„Vil ministeren søge at løse forureningsproblemet med okkeraflejringerne i Rimmerhus Bæk, Vorgod Å, Skjern Å og Ringkøbing Fjord?“

Lone Nielsen: Jeg skal ikke tage tingets tid med at gå i detaljer angående forureningen af Rimmerhus Bæk, Vorgod Å, Skjern Å og Ringkøbing Fjord, men blot konstatere, at forureningen af disse vandløb startede i 1965. Før den tid var Skjern Å og Vorgod Å kendt for at være nogle af Danmarks mest fiskerige åer, men i dag er alt fiskeliv i Vorgod Å uddødt, og i Skjern Å er fiskebestanden i de sidste 7 år mindsket meget betydeligt.

Sagen er altså 7 år gammel, så jeg håber, ministeren er enig med mig i, at nu skal dette problem løses. Der er foreslået mange forskellige løsninger, bl. a. har Hedeselskabet foreslået etablering af et okkerudfældningsbassin ved Skjernåens udmunding i Ringkøbing Fjord. Nu bliver Vorgod Å jo ikke renere af sådan et forslag; forudsætningen for, at vandløbene kan renses for okker, er naturligvis, at forureningen standser dér, hvor den starter, det vil sige ved brunkulslejet i Fjeldstervang. Der kan ikke være nogen tvivl om, at vi ikke skal have nogen halvgod løsning. Af hensyn til fiskerne, lodsjerne og borgerne i området må vi have en løsning, der giver et 100 pct.s resultat.

Den 27. januar 1972, altså for kort tid siden, blev der foretaget nogle vandprøver i Vorgod Å, og analyseresultatet viste 265 mg jern pr. liter vand. Nu er der ikke normer for, hvor meget jern der må forekomme i vandløbene, men der er foretaget undersøgelser af, hvor meget jern fiskene kan tåle, og resultatet af disse undersøgelser er, at grænsen for, hvad fisk kan tåle, er ca. 1 mg jern pr. liter vand. I Skjern Å er okkeren meget tydelig at se, og efter at der er foretaget nogle simple vandprøver og stillet til bundfældning, er det meget tydeligt, at der er brunligt bundfald også dér. Med hensyn til Ringkøbing Fjord er 25 pct. af okkerdannelsen fra Vorgod Å, og der udfældes 4000 t jernforekomster hvert år i Ringkøbing Fjord.

På denne baggrund håber jeg at ministeren indser problemets alvor; jeg håber, ministeren er enig med mig i, at samfundet bør bidrage til løsning af sagen, og at problemet skal løses nu.

Ministeren for forureningsbekæmpelse (Kampmann): Som svar på spørgsmålet kan jeg oplyse, at man ved indvindingen af landbrugsjord i Skjernådalens har kunnet holde selve Skjern Å fri for tilledning af okkerholdigt vand fra det kunstigt afvandede landbrugsområde. Vandet fra dette område pumpes til den såkaldte søndre parallelkanal.

Til beskyttelse af fiskeriet i Ringkøbing Fjord har det været overvejet at etablere et bundfældningsbassin ved parallelkanalens udløb i fjorden; herom kan jeg henvise til den tidligere fiskeriministers skriftlige besvarelse af 16. april 1971 på hr. Vivikes spørgsmål.

Fra områder uden for den store landvinding i Skjernådalens, især fra de tidligere brunkulslejer, fremkommer der også betydelige mængder af jernholdige forbindelser i afløbet, som volder gener i vandløbene, der bliver jernholdige og sure. Det må erkendes, at navnlig afløbet fra det 225 ha store brunkulsleje i Havnstrup er helt ødelæggende for flora og fauna i Vorgod Å, som er et af de største tilløb til Skjern Å.

Om spørgsmålet kan jeg i øvrigt henvise til forureningsrådets publikationer nr. 12, 19 og 21. I den sidstnævnte rapport anbefales det, at der ydes øget økonomisk støtte til